

„Jirko, připravuju malinkou brožurku, která by měla shrnovat podstatu vztahu člověka s Ježíšem. Potřeboval bych Tvoji pomoc.“ „Ode mě pomoc s brožurkou o Ježíši?“ podíval se můj nevěřící kamarád. „Jasně, potřebuji, aby ses mi na to podíval svýma očima a udělal mi korektury, jestli je to dobře srozumitelné.“ Možná se budeš divit, ale milý Jirka vzal úlohu konzultanta velmi vážně!

Celou „evangelizační“ brožurku velmi podrobně prostudoval a probral to ještě s dalšími dvěma svými nevěřícími přáteli! Pak jsem s ním měl dvouhodinovou schůzku, na kterou přišel se dvěma papíry plnými poznámek. Shrnul mi svoje vlastní pozorování a taky co slyšel od těch dalších dvou, kterým to ukázal. Podrobně stráněčku po stráněčce mi řekl nejen, co v něm naše pomůcka vyvolává, ale taky: „**Pokud chceš vyjádřit tohle, měl bys to tam raději napsat takhle.**“ A já jsem seděl a překotně si dělal poznámky, protože to bylo fakt velmi velmi přínosné! Občas pochopitelně rýpnul do některých teologických věcí, které se mu nelíbily; jako třeba, proč to tam je zase o tom Ježíši na kříži – vždyť dobrý život se Bohu přece musí líbit. To pro mě byla skvělá příležitost vysvětlit mu, jak to s tím odpuštěním opravdu funguje. Můj Jirka to vysvětlení sice nepřijal pro sebe osobně, nicméně uchopil, co chci říct, a pomohl mi s lepší formulací, která je srozumitelná a přijatelná pro něho i pro jeho další nevěřící kamarády.

Jsem přesvědčen, že kdyby se různé „evangelizační“ akce a pomůcky a brožurky konzultovaly přímo s nevěřícími lidmi, kterým jsou určeny, **slovník** těch pomůcek a **formulace** by vypadaly hodně jinak, možná i **grafika** by byla velmi odlišná a hlavně jejich **účinnost** by byla nesrovnatelná! Ručím ti za to, že i **hrdost věřících**, kteří tyhle věci pak šíří dál, by se taky náramně lišila.

Přemýšlíš, „**jak na to**“ v oblasti služby lidem, kteří zatím neznají Pána Ježíše? Mám pro tebe jasnou a mnohokrát vyzkoušenou odpověď: **Zeptej se jich!** Tedy přímo svých nevěřících přátel! Prober to s nimi a **otevřeně je požádej o radu!** Řekni svému Jirkovi, na čem pracuješ, a že by tě zajímalo, co to v něm vyvolává. Pokud jsi mu známý svým nasloucháním, leckterý Jirka ti rád a upřímně řekne, co ho na tvém materiálu nebo plánu určité akce

zajímá, a taky ti s uctivostí řekne, co mu tam vadí, co mu připadá neohrabané nebo trapné. A poradí ti, jak to udělat co nejlépe, tedy dá Ti pár praktických návrhů. To vše je pro tebe extrémně důležité! I to, co Ti pochválí, i to zhodnotí nepříjemně, i to, co Ti dá jako radu. Kdyby řekl něco negativního, **ne aby tě napadlo něco obhajovat nebo vysvětlovat!** Právě naopak, srdečně mu poděkuj. Nejvš se doptávej, abys porozuměl opravdové podstatě, co mu tam vadí. A vyžádej si alternativní návrhy, jak to tedy říct lépe, aby se přitom zachoval obsah. Je-li to člověk, se kterým sis nasloucháním vybudoval přátelský vztah, pak Ti pravděpodobně případnou negaci některých prvků neříká jako odmítnutí, ale naopak jako službu – aby ti pomohl!

Velmi hojná zkušenost mě učí, že pokud mám se svým nevěřícím Jirkou nebo s celou skupinou nevěřících přátel vybudovaný **zdravý vztah vzájemné úcty**, a pokud se pak na duchovní věci ptám citlivě, tedy s opravdovým zájmem o jeho názor, mým přátelům to vůbec není divné ani nepříjemné.

Je to obráceně! Moje otázky a podněty vnímají jako velmi zajímavé: „Z takového úhlu jsem o tom ještě neslyšel...“ Jestliže jsem Jirkovi dostatečně naslouchal, mohu mluvit „jeho jazykem“, a tím vyvolávám stupňující se zvědavost a opravdový zájem o to, čím to žiji.

Chystáš nějakou křesťanskou akci nebo pomůcku? Třeba své Discovery? Chceš si být jistý, že to pro Tvoji cílovou skupinu bude zajímavé a užitečné? Mám pro Tebe několikrát vyzkoušenou radu: **Zeptej se těch nevěřících!** Zkusíš to?

*Pane Ježíši, nauč, prosím, nás současné evangelikální křesťany žít mezi nevěřícími lidmi **normálně** a taky s nimi **normálně** i mluvit. Otevři, prosím, srdce svých lidí vůči těm, kteří*

B20. Zeptej se těch nevěřících

hynou a potřebují Tě.